

mange beboere faktisk ikke kender de muligheder, der er for at bekæmpe den godt nok, og at de derfor ikke har haft mulighed for det. Med alt det her vil jeg sige: Udlejerne har et klart ansvar, men det har lejerne også. Vi ønsker ikke en løsning, der for ensidigt fjerner ansvaret fra lejernes egne skuldre.

Alt i alt vil vi ikke på det her grundlag støtte forslaget. Vi mener, som det er blevet sagt, at der i dag er en lang række muligheder for, at man som lejer kan gå videre i systemet og få genoprettet boligen, hvis det er det, der er brug for, men vi savner viden om, hvor det er, skoen trykker, sådan som det er i dag. Er det de lange sagsbehandlings-tider? Det lyder det meget som, synes jeg, og så er det jo det, vi skal prøve at kigge på. Det kunne også være, at kommunerne er for sløve til at følge op. Er det det, der er problemet i virkeligheden? Er det et kommunikationsproblem, at lejerne faktisk i alt for lille grad ved, hvad det er, der skal til for at sikre en ordentlig og sund bolig?

Alt det synes jeg vi skal have svar på, før vi finder ud af, hvor det er, vi skal sætte ind, sådan som det er i dag. Dermed siger jeg heller ikke – det vil jeg gerne understrege – at sådan en undersøgelse, som det har været nævnt, skal være en syltekrukke.

Vi synes, den skal gå forholdsvis hurtigt, men det er vigtigt, at vi kan bruge den som et ordentligt beslutningsgrundlag og til en prioritering af den videre indsats.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren.

Lige inden vi går videre, vil jeg sige, at jeg pludselig her under behandlingen har fået at vide, at socialministeren har forladt mødet. Det var jeg ikke orienteret om. Det er ikke, fordi jeg ikke tilltror fødevarerministeren evnen til at diskutere skimmelsvamp, men i hvert fald burde jeg som formand have været orienteret først, så vi forinden også havde haft lejlighed til at tale med ordføreren for forslagsstillerne.

Jeg finder, at det her er en utilfredsstillende situation, og med al ære og respekt for fødevarerministeren vil jeg foreslå, at vi afbryder mødet i 5 minutter, indtil jeg har fået klarhed over, om det ikke trods alt er muligt for socialministeren at være til stede her i Tinget under behandlingen af lovforslaget.

Det er i forvejen meget vanskeligt for Folketinget at tilrettelægge sit arbejde, og derfor må jeg altså bede om, at vi udsætter mødet. Vi gen-

optager mødet kl. 19.00, og så vil jeg kunne give en besked om, hvorvidt det er muligt at skaffe socialministeren til stede, eller hvorvidt vi er nødt til at fortsætte uden.

Mødet udsat kl. 18.55

Mødet genoptaget kl. 18.56

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi genoptager mødet.

Jeg er blevet orienteret om, at en minister har mulighed for at forlade forhandlingerne, når ministeren selv skønner, at det er nødvendigt at gøre det.

Jeg har i de mange år, jeg har været i Folketinget, aldrig oplevet det, men reglerne er altså sådan, at en minister, hvis hun selv ønsker det eller han selv ønsker det, har mulighed for at forlade forhandlingen – det må så andre medlemmer kritisere – og jeg skal derfor meddele, at vi fortsætter forhandlingen, og så må regeringen tage stilling til, om de vil lade sig repræsentere af ministeren, eller om det er fødevarerministeren, der skal tage over. Formelt er reglerne ikke overtrådt, det er korrekt, som socialministeren har meddelt det, jeg har bare aldrig hørt om det før.

Morten Homann (SF):

Jeg er sådan set fuldstændig enig med dem, der har kritiseret det her forslag for, at det ikke kan stå alene. Det er der sådan set heller ikke nogen der har forestillet sig at det skulle. For problemstillingen er jo, at det er en stor opgave at løse skimmelsvampproblemerne.

Men hvis man sammenligner det med at køre turen til Korsør, så er der altså ikke nogen grund til, at man absolut skal stå og vente på, at der kører et tog, som kører hele vejen, man kunne jo sådan set godt starte med at køre et stykke af vejen derudad for i hvert fald at komme på vej, og det er det, jeg synes man gør med det her forslag, og derfor vil SF også støtte det.

Det er jo rigtigt, at der formelt set er nogle muligheder i dag for at løse skimmelsvampproblemerne. Men det kræver ikke samtaler med ret mange skimmelsvampramte, før man finder ud af, at de formelle muligheder, der er i dag, langtfra er nok til reelt at løse problemerne. Der er simpelt hen brug for stærkere værktøjer, og det